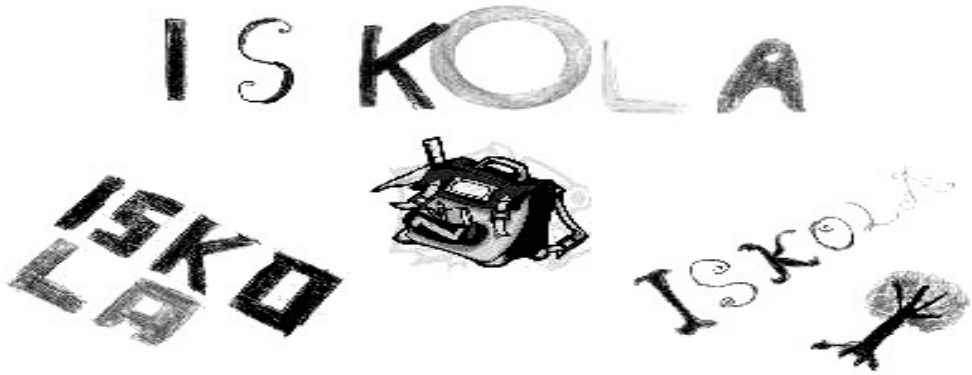

Vándortábor 2010

Idén még több szép emlékkel gazdagodtunk, mi vándortáborosok. Most elevenítsük fel ezeket a gyönyörű emlékeket!

Először Fertődre utaztunk, ott a helyi iskola tornatermében volt a szállásunk. Itt megtekintettük a XVIII. század egyik legnagyobb főúri rezidenciáját, a híres Esterházy-kastélyt, a délutánt pedig a hegykői strandon töltöttük. A harmadik napon Sarródra túráztunk, ahol nyeregbe pattantunk - azaz 30 biciklire - és a Fertő-Hanság Nemzeti Park „Sziki Őszi Rózsa” tanösvény kerékpáros túraútvonalán végig. Közkerekeztünk ben megfigyeltük az itt élő állatvilágot. Másnap Sopronba mentünk. Miután elfoglaltuk a szállásunkat egy kollégiumban, megismerkedtünk a környékkel, és fölmentünk a város feletti kilátóba. A következő napot a Fertő-tónál töltöttük. Áthajóztunk Ausztriába, majd a fertőrákosi kőfejtőt jártuk be. Visszatérve Sopronba, a nap fáradalmait a „Sára” élményfürdőben pihentük ki. Az utolsó napon megnéztük Sopron nevezetességeit, ellátogattunk a bányászati múzeumba és megtekintettük a Storno-Gyűjteményt.

Reméljük jövőre is legalább ilyen jó lesz a vándortábor!

Győrfi Csenge 6.o.

/Köszönjük a Szülői Munkaközösség és a „Mindenkinek Használni” Iskola Alapítvány anyagi támogatását! /

Családi Nap gyerekszemmel

Még szeptemberben, az egyik szombaton Családi Napot szerveztek az iskolánkban. Mi is elmentünk erre az eseményre. Sok jó dolog várt ránk; volt ott trambulin, arcfestés, horgászás, pónin lovaglás, gesztenye dobálás és a gyerekek kedvence, a légvár. Sportolni is lehetett - kosárra dobni, focizni, távolt ugrani - meg kézműveskedni. Emellett sok finom enninálltak bennünket. Lehetett zsákbamacskát végén, aki tíz, vagy annál is több helyen ládét kapott. Finom ebéd is várt ránk! kát, amin ez állt: „Uram jó nekünk itt lentük! Oda is írtuk a nevünket. Felejthetetlen ki számára, a családok is végre együtt lehattak!

gyönyörű dolgokat és innivalóval is kíis húzni! A délelőtt ügyeskedett, csoko- Volt egy nagy plani!" – mi is így érezélmény volt mindenhettek, együtt játsz-

4. osztályosok

Tüskevári kirándulás

Tanulmányi kirándulásra mentünk a Kis – Balatonhoz, mert Fekete István Tüskevár című regényét olvassuk.

Egy „szép" szeptemberi pénteken korán keltünk, negyed hétkor indult a busz, és még sötét volt. Három órás út állt előttünk, s az eső esett. Végig az úton csak esett, és esett, és esett… Azért a kedvünket nem vette el. Végre megérkeztünk a Kis – Balaton területére, egy darabig busszal mentünk, azután gyalogosan, természetesen a zuhogó esőben. Ahogy lépkedtünk, a kis unkák tömegesen ugráltak előlünk. Ők persze élvezték a mérhetetlen vizet! A sáros úton elérkeztünk a Fekete István emlékházba, ahol sok érdekes dolgot láttunk, régi halászeszközöket, kitömött állatokat, képeket. Itt állt Matula kunyhója is, amelyben a három „összetanult" barát élt a Berekben. A Hévízi árok mentén haladtunk, s megfigyelhettük a kárókatonákat, vízi csibéket, gémeket, tündérrózsát, vízitököt…Jártunk a vörsi talpas házban, a balatonkeresztúri műemlék templomot is megcsodáltuk. Fohászkodtunk, hogy álljanak el az ég csatornái, és meghallgatták kérésünket, mert szűnt az eső, s mire a Balaton partra értünk, már csak szemerkélt. Megfigyelhettük a Nyugati-övcsatornán végig repülő hattyúkat, s távolban a Badacsony, Szigliget, Gulács hegyvonulatait. Egy közös fényképet készítettünk, így búcsúztunk ettől a szép vidéktől. Kicsit ázottan, kicsit fáradtan, de sok élménnyel gazdagodva tértünk haza.

4. osztályosok

Az Állatok Világnapján történt

Az Állatok Világnapját 1931 óta ünneplik október 4-én, Assisi Szent Ferenc emléknapján, mivel ő az állatok védőszentje. Az iskolánkban is ünnepeltük ezt a napot. Tanóráinkon növények terméseiből és agyagból állatokat készítettünk: oroszlánt, kék bálnát, hangyát, pókot, csigákat. Közben az állatokról beszélgettünk. Munkáinkat a folyosón kiállítottuk, ott bárki megnézhette azokat. Állatolimpia is volt az udvaron és remélem lesz jövőre is.

Róth Norbert 3.a

Az Állatolimpián 5 állomás volt, amin összegyűjthettük az 5 karikát és olimpikonok lehettünk. Utánoztuk a szarvasbogár erejét, a majom ügyességét, a kenguru ugrását, a gepárd gyorsaságát...és még sokat beszélgettünk az állatokról. Jól éreztük magunkat!

Szennai Mózes 3.a

A sütőtökfesztiválról

Idén az angol nyelvterületeken honos őszi szokásoknak megfelelően sütőtök fesztivált rendezett a nyelvi munkacsoport iskolánk tanulói számára. Október 21-én 13.45-14.30 között az 1., 2. évfolyam, 14.45-15.30 között a 3., 4. évfolyam, s 15.45-16.30 között pedig a felső tagozat vett részt ezen a programon. A tornateremben forgószínpadszerűen szerveztük a játékokat. Volt "dísztök adogatás", "süti séta", "csirke vadászat", "sütőtök teke", "mocsárjárás", célba dobás pattogatott kukoricával, szembekötősdi, no és persze "színsarok". A játékokban való részvételt (a játék örömén kívül) cukorkával tettük még édesebbé. Néhány tanuló töklámpást is készített, ezeket a munkákat csokoládéval jutalmaztuk. A nyelvi munkacsoport tagjai sikeresnek érezték a programot. Az első-második évfolyam szinte teljes létszámban volt jelen, a második-harmadik évfolyamon is sokan érdeklődtek, s az eddigi tapasztalatokhoz hasonlóan a felsősök voltak azok, akik viszonylag kevesen vettek részt ezen a vidám programon.

Szabadkai Adrienn
(nyelvi munkacsoport)

Én már sok sütőtökfesztiválon voltam, és mindegyikben tetszett az a sok játék és cukor. Nem könnyű a fejünkkel a magasban tartani egy lufit, s a pad keskeny részén tököt gurítani. Bekötött szemmel azonban nyávogó hangok irányában cukrot szedegetni, zenére számokon járni nem nehéz. Ehhez persze szerencsére is szükség van. Azt gondolom, jó mulatság volt!

Beöthe Dorottya 5.a

Ópusztaszeri kirándulás

5. évfolyam

Az iskolánkban szokás, hogy ősszel a felső tagozatosok nagyobb kirándulást tesznek. Mi ötödikesek Ópusztaszeren voltunk. Busszal utaztunk, mert Ópusztaszer nagyon messze van. Már az út is nagyon érdekes volt, hiszen áthaladtunk a Duna fölött, elérkeztünk az Alföldre, a Duna−Tisza-közére. Sokan közölünk most látták először az Alföldet. Útközben nagyon kellett figyelnünk, mert még papíron is rögzíteni kellett, hogy hol is vagyunk. Volt időnk bőven megszemlélni a tájat, mert fél tizenkettőre értünk Ópusztaszerre. Amikor odaértünk, megnéztük a múzeumban lévő többi kiállítást. Láttunk régi viseleteket, harceszközöket, épületek fényképeit, így megismerkedhettünk a honfoglalás-kori életmóddal is és a későbbi korokról is képet kaptunk. Megtudtuk, hogy Ópusztaszeren volt az első törvényhozó gyűlés. Ezután bemehettünk megcsodálni a Feszty-körképet. Nagyon érdekes volt, hogy ahova mentünk a teremben, a képnek megfelelő zene és hangok szóltak. Például, ahol a vágtató magyarokat láttuk, ott lónyerítést, patacsattogást hallottunk. Vagy ahol a táltos lóáldozatot készített elő egy hatalmas máglyával, ott a tűz ropogását lehetett hallani. Így jártuk végig, körbe-körbe és csodáltuk a képet, hallgattuk a zajokat. Az emlékparkban is jártunk, ahol láttunk honfoglalás-kori közlekedési eszközöket, földművelési eszközöket, templomot. Itt láttunk egy régi iskolát, megtudhattuk, hogy egy osztályban tanultak a különböző korúak és a tanító is ott lakott. Egy szélmalom belsejében is jártunk, nagyon érdekes volt, ahogyan a szél ereje a búzaszemeket lisztté őrölte. A malom teteje forgatható, így igazodhattak a szél járásához. Számunkra nagy élmény volt a „nevető” libákkal való találkozás, meg is kergettük őket. Volt a parkban egy több mint ezer éves fa, akkora a törzsének egy darabja, mint egy ház. Miután megnéztük a skanzent, egy páran kipróbálhattak a hely szellemének megfelelően egy karikás ostort. A visszaúton már mindenki fáradt volt, ezért elcsendesedve ültünk a buszban, sokan pihentek, vagy zenét hallgattak, beszélgettek.

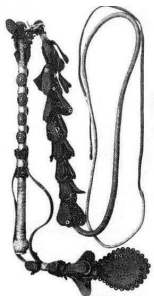

Mindkét osztály nagyon örült a kirándulásnak és jól szórakozott. Legközelebb – tanáraink nagy örömére - a Balatonra szeretnénk elmenni.

Balogh Zita, 5. b
Csizmadia Luca, 5. a
Vágyi Adelheid, 5. b

Osztálykirándulás Pestre

Egy reggeli vonattal utaztunk Pestre. A pályaudvarról egy kis sétával jutottunk el a Közlekedési Múzeumhoz. Ez egy gyönyörű épület, ami a közlekedési eszközöket és fejlődésüket mutatja be. Utána a következő hely a Csodák Palotája volt. A tanárokkal együtt mindenki kipróbálta az érdekes játékokat. Sok-sok élménnyel gazdagodva értünk haza.

Tari Edina 7.b